

# REGÉLŐ.

PESTEN csötörtökön majus 14<sup>kén</sup> 1835.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

## TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLÉS.

Nagylelkű barátság. (Végzet.)

5.

„Báro Béki ő méltóságától!“ — mondá a' bejövő inas, és egy levelet ada a' kisasszonynak. Reszketve, kérdezve, 's könyes szemekkel bálványként állott Cecilia, és rövid eszmélkedés után a' kapitánnak nyujtá a' levelet, kérvén őt ennek elolvasására. Mig a' kapitán több kifogásokat tesz az elolvasás ellen, a' néne bejön, 's a' pecsétet feltörvén következőleg olvas:

„Tegnapi indulatoskodásomból magamhoz térvén sietek tele bá-nattal azon lépésemet helyre hozni, mellyre egyedül angyali szépsége és bájoló kelleme vezetének. Személyesen ohajtottam volna azt meg-tenni, de szemérem és szerénység visszatartoztatott. Mélyen érzem, hogy azon férjfiú, ki ekkoráig életemet édesítette, és tegnap szabá-dítója vala, önnek birására érdemes. Azon szép vidék, hova sietek, szívemnek írt 's gyógyulást — végső esetben pedig nyugalmas sirt is adand. — Midőn égi ragyogású szemei soraimat olvassák, már alkalmasint csak távulról fogom látni az anya-várost. — Éljen bol-dogul, 's engedjen-meg! — Örökös tisztelője báro Béki“ s. k.

Ritka tünemény! — szólla a' tanácsosné — és valóságos phoenix madár! Ő tehát mezei jószágára utazik. Tüzes némán állott; sze-mei könyekbe borultak, és sietve eltávozott. — Cecilia magához jöven nénjétől átveszi a' levelet, 's keblébe rejtven fájdalmasan zokog mondván: „Mi okból nem engedted bejönni?“

Mivel az utra el nem vala még készülve — felelt a' tanácsosné — Jól tetted — szólt Cecilia — béke a' becsületesnek.

Azt reménylem is. Miskolczig 's Pestig neved tán csak sok ablak üvegét díszesíteni, és minden reggel eszébe jutsz. Későbbben az ut rosz, és a' kilátások szívemelők lesznek. Végre minden felejtve lesz!

Be jól beszélsz te — mondá sohajtva Cecilia.

Valld-meg csak, hogy te igen szeretnéd, ha engem hazugságon találnál! Ha a' báro majd sok viszontagságai után valamelly reggel szobád ablaka előtt megjelenne!

Megérdemlem-e azt?

Én még is becsülöm a' sors végzését, melly résztvevő fájdalmak között győzteti az okosságot, 's így a' szenvedelmest életünk angyalává tette. — Feledékenység, és gyógyulás lesznek jutalmai, pedig nem sokára! Ez vigasztaljon; búdat pedig titkold-el a' kapitán előtt!

Ő volt az — monda Cecilia zokogva — ő volt az tehát, ki tegnap szabadtásomra sietett, és ezt ma barátjára hárítá, hogy részemre hódíthassa!

Illyetén barát a' mai világban különös ritkaság. Képes volnál-e ezt tenni?

Ah csak akkor lennék érdemes ezen áldozatra, melly előbb vagy utóbb rám háromlik.

Attól magam is tartok édes Czilim. Nem tudod még te, milly változók az illyetén ábrándozók; milly hamar megy enyészetre szép tévelygő eszméjek, 's milly tarka kísértet környékezi gyakran a' jó nemtőt.

Csak érette! — szólla a' leány — és kezét ünneplően melljére tette. Én csak férjemért fogok élni, kötelességeimet hiven teljesitem, nehogy egykor a' halandó szerelem mellett a' halhatatlan barátság csorbát szenvedjen. — A' néne indulattal ölelé-meg Ceciliát.

## 6.

Tüzes a' báro lakására sietett; de itt barátja helyében csupán egy írásra talált, melly elmenetelét röviden foglalá magában. Erre sietve visszatér, és öröm-szárnyakon menyasszonyához repül. Tengerfalviné kérését örömett igenlette, mert azt ön maga is régtől kívánta. Indulattal jött a' házba, hogy Ceciliának szerencsését jelentse-ki, és őt anyja házába kísérje. De a' hideglelés ismét, még pedig nagyobb erővel, tért vissza. Cecilia az ágyban feküdt, mellette Béki Luiza sirt (ki előtt bátyjának véletlen elutazása még titok vala), mert Cecilia mindjárt idejövételével megmondta azt neki. Tőle is csak levél által bucsúzott-el bátyja. Tüzes a' szobába lépett. Ceciliának kezét megfogván szívének dobogása kettőztetett; tüzesen szemei közé nézett, 's érzéketlenül az ég felé tekintett. Vigasztalhatlanná tévé őt a' jelen volt orvosnak beszédje is a' beteg felől. Bruno felkiáltta, és karjait nyújtá-ki az elmenő után. — Ah — monda panaszkodva Luiza — bár engedne barátja testvére kérelmének!

Tüzes rá nézett, és fájdalmától elragadtatva, őt megöleli. Hasztalanul vonakodék az erkölcsös; a' fájdalom és ohajtozás, szerelem és barátság könyei folytak a' szűznek szemeiből, ki a' kapitánnak karjaiból kimenekedve az oldal-szobába futott. Amaz utána rohant. „Gyászoljon velem — szólla a' szerencsétlen — barátomat, és jégysesemet elvesztettem; ennek betegsége elkerülhetlen halált hoz. — Forró könyvek hulltak Luiza szemeiből. — „Köszönet néked — felkiáltta Tüzes — szép angyal! Te érettem sirsz, és bátyád helyébe lépsz!”

A' tanácsosné Luiza után kiáltozott. Ez lassan a' beteg ágyához visszalopódzott. Cecilia megismerte vőlegényét, és reszkető kezét mosolygva nyújtá neki.

„Igaza volt — mondá lassan Cecilia — sietve mulnak-el az arany órák. — Minden rossz tartós ; — Csak túl a' mulandóságon lakozik a' hárithatlan béke!“

Az orvos most csendet rendelt, 's Tüzes utána ment mondván : „Igazságot kérek barátom ! lélekismeretére mondja-meg, van-e itt veszedelem?“

Kétségen kívül! — felele az orvos. — A' tánczmulatság, meghűtés, nagy ijedség — ha mind ez véleményemet nem csalja, úgy kevés órákat él még a' kisasszony.

A' kapitán mint egy kísértet tért vissza a' betegnek ágyához.

„Ah csak a' báro ne ment volna el! — mondá Cecilia — ki vigasztal majd téged?“

Cecilia elszunnyadott. Egy lovas posta a' báro után küldetett sietve. Luiza barátnéjának ágyát őrzé ; az orvos el nem távozott, és a' vigasztalhatlan vőlegény magán kívül volt.

## 7.

A' kapitán reggel nagyon megijedett Cecilia látásán. Luiza az ágy mellett ült. Az orvos azonban örömmel ment elejébe, 's egy kezével jobbát megfogván másikkal a' beteg felé mutatott mondván : „sok szerencsét kívánok önnek ! mert a' nagyon siratott veszedelmen túl látszatik lenni. De csak látszatik, — folytatta az orvos — mert mind eddig még csak reménylenem, de semmi bizonyost mondanom nem lehet!“

A' vőlegény közelebb jött, 's a' beteg szinte ismeretlennek tetszett. Luiza kisietett, és örülve a' jegyes pár szerencséjén, vidámon tért kocsiján haza,

## 8.

A' kapitán mindig Cecilia körül volt, de az elillantott báro többé nem tért vissza. Luiza naponként látogatá a' beteget, és így Tüzes gyakran ült egy viruló és egy hervadozó rózsa közt. Sérves szívvél gyászolt ezért, a' másik után kívánczozott, de szívének érzelmeit kijelenteni bátor nem vala. Ezeket azonban Luiza észre vette ; Tüzesnek sohajtásai, 's tekintete elárulák őt.

Napról napra nagyobbodott Tüzesnek szenvedélye Luiza iránt. Végre megszóllítá, de ez nem felelt ; barátságát kérte, de a' barátné néma maradott. Mind ezek után teljes nyilatkozást irt neki ; de le velére Luiza helyett testvérének egyik barátja felelt, és röviden a' kapitánnak tudtára adá, hogy az író a' kisasszony vőlegénye.

## 9.

Mind ezeket azonnal észrevette a' szegény Cecilia, és sorsát kesergő panaszszal nénje keblébe önté. Most már a' néne is, ki mind eddig Tüzesnek védője vala, kétszínű viseletét világosan átlátta.

Tüzes éppen ezen jelenet előtt egy hosszú utjáról beszélt, mely őt tán több napokra jegyese látásától megfosztja. Ünneplően, mintha barátja tettét ismételni kívánná, bucsút vett mindnyájoktól. — Cecilia sirt; a' kapitán pedig tüzesen megszorítá kezét azon egyenes feltétellel, hogy ezen boldogtalan összekötésnek nem sokára véget vet.

Igen! ő még szeret engem! kiálta a' leány, miután a' kapitán elment; de a' tanácsosné nevette csalódását, és tudtára adá neki, hogy Tüzes valóban megkérte Luizát. Cecilia így megtudván azt, mitől régen félt, mély szomorúságba esett. „Jaj ugy nekünk — felkiálta — ha a' férjfiakat csupán külső, nem pedig belső tulajdonok gerjesztik szerelemre. Soha, soha többé nem fog ő engem látni kedves néném!

## 10.

Tüzes közbejött tulajdon kívánsága szerint más ezredhez tételt által. Érettebb megfontolás után minden előbbi érzéseit száműzé szívéből, és azon édes reménynyel vigasztalá magát, hogy elmenetele és az idő mindent orvosolni fog.

## 11.

Az alatt a' tanácsosné Ceciliával a' r...i fürdőbe ment, hol a' leányka előbbi egészségét egészen visszanyerte. Kevés hónapok múlva visszatért szépsége a' maga egész diszében. Egyik reggel Béki betoppan hozzá. Cecilia egyedül vala, s ijedve ugrék-fel; háborodás színe terült-el arczán.

Én — szólla a' báró — ki még jobban ütközött-meg, mint Cecilia — én a' fellábuló betegnek látogatására jövök, és mint látom, az egészség nemtőjétől fogadtatom.

Cecilia a' közel volt székre rogyott.

Ön megijedt? — kérdé a' báró.

Az öröm magamon kívül ragadt! — mondá amaz gyenge hangon.

Érezvén a' báró e' szavak velős értelmét: Engem — folytatta tovább — egekig ragad. Ön szebb — mint ennekelőtte volt!

Ó — önből csak a' tiszta barátság szóll! — Előbb valóban ijesztő kép valék.

B. — Előttem soha se. Én mindent láttam!

C. — Ön?

B. — És örömmel karjaim közé szoritottam volna. — Sietve tértem-vissza, mihelyt meghallottam veszedelmes állapotját. Luiza a' hugom maga vezetett-be szobájába. A' spanyol fal megett elrejtve minden láttam; hugom kérésemnek hív őrzője vala.

Cecilia némán hallgatott.

B. — A' fördő valóban nagyon jótékony volt, mert a' sziv sebet is enyhítve gyógyítá. Ez hasonló egy pásztori mivhez!

C. — Luiza régtől fogva dicsérettel tétézi előttem ezen rajzot.

B. — Ó éppen ma ünnepli menyegzőjét.

Most a' tanácsosné belépett, 's por-köpönyegét levetve így szólt: Ah Istenem, hiszen ő már itt van!

Láttad — kérdé Cecilia — és üdvözléd-e már a' bárót?

T. — Ó igen is — de bárócskám a' határon túl lépett! Halljad csak hugom. Hasztalan mondtam neki, mi gyenge lábon állsz még, és hogy ifjúságod gyenge virágai a' betegség és aggodalom zsákmányai lettek. De a' jó ember csak a' mellett maradt, hogy vagy barátod, vagy testvéred, vagy akármí, mit te kívánsz, akár mind addig lenni, míg egészen tied lehet. Ez oknál fogva Luiza levél által minket jószágára meghívott, hogy ott tulajdon szemeiddel láthasd, milly jó ő, 's milly érdemes, hogy vele szivedet megoszsd. Derék, nemes szivű férjfiú! — szólla tovább, és meglegedés könnyeivel teltek-meg szemei — ön érdemes ezen szerencsére, mert szenvedéseit égi módon jutalmazandja.

Cecilia sirva hallgatta az előbbi beszédet. Élénken emlékezett a' táncz-mulatságra, a' báro nagylelkűségére, hivségére, 's kezét neki nyujtván igen szívesen beszélgetett vele. A' boldog jelen csak hamar sűrű fátyolt vont a' multakra.

## 12.

Tüzes kapitán messze szállomáson vala osztályával, és most egyedül azért jött ide, hogy az itt tanyázó katonaságot a' Francziák ellen megindítsa. Egy sereg ujoncz követé őket. Utjok Toronyváron ment keresztül. A' vezért élénk színekkel lepé-meg a' visszaemlékezés; szomorú 's komoly arcczal tünt elejébe az elvesztett menyasszony, 's csak lopva nézett a' kastél felé — mert Luiza rá ismert. — Vágtatva ment tovább. Az ut a' kert mellett vezetett. Egy angyal nézett-ki a' kerti mulató-ház ablakán. A' kapitán megállítja lovát, 's int seregének, hogy csak léptetne lassan tovább. Ó közelebb lovagol, 's látja — Ceciliát — mint valamelly mennyei szépséget csügve barátja karjain, és viszonzva férjének nyájaskodásait.

Hallgatva nyargalt tovább Tüzes, és elszánva sietett a' főtáborhoz. Mindjárt a' legelső ütközet alkalmával az első győzelmes bajnokok sorában volt; a' legközelebbi csatában pedig dicső halálát a' vér mezején találta.

Klestinszky László.



## K Ü L Ö N F É L E.

A' piperész feje és kaczer szive.

Nem régen egy komoly férfi-társaságban valék, hol legjelesebb gyógyászaink egyike is jelen volt, ki egy nevezetes betegség és a' testnek elővett bonczolásánál általa felfedezett találmányok elbeszélésével különösen magára voná a' hallgatók feszült figyelmét. — Beszédje annyira elhatalmazott képzelődésemen, hogy haza menetem alatt is mindig arról gondolkoztam, és elalvásom alatt is fejem tele volt vele. Ennek következése egy álom vala, melly a' természettest a' különössel igen csudáson vegyíté össze. Álmodtam t. i. mintha egy divatosan butorozott szép tánczteremben lettem volna, mellyben egy ifjú és deli természetű gyógyász a' szépnem jelenlétében egy piperész (Stutzer) fejének és egy buja-szerelmes kaczer (coquette) szívének bonczolásához kezdé.

A' bonczoló legelőbb is a' koponyát tartá-fel, és mindenek előtt az agyvelőt akarta megmutatni: de köz rémületünkre mit sem vettünk mást észre, mint egy — üres hézagot.

A' gyógyász elővette szemüvegét, és mi nézők is felfegyverkeztettük szemeinket: de ezeknek legnagyobb megerősítése mellett se fedeztünk-fel egyebet, mint az előfő egyik üregében az agyvelőhöz hasonló valamit. Ezen felfedezés nagy örömmre derité a' gyógyászt, ki így szóllam-lék-meg. „Ez uraim 's asszonyaim ama nem régiben feltalált agyvelő-pótlány (Surrogat)! És valamint Homer írja, hogy az istenek vére nem valóságos vér, hanem a' vérhez hasonló valamelly higany, az úgy nevezett Ichor: szintugy a' piperkőcz fejében levő agyvelőcske is nem igazi agyvelő, hanem az agyvelőhöz hasonló valamelly anyag (Stoff), vagy egy utána majmolt pótlány, melly bizonyos álszolgálatokat (Scheindienste) némellykor a' családkozás bizonyos fokáig visz véghez.

A' deli bonczoló most folytatta munkáját, és utójjára a' lelki mirigyet (Zirbeldrüse) mutatta azon eszrevétellel, hogy némelly bölcselkedők azt tartják az ember lelke székhelyének. Ez egészen egy tükör-burokkal volt bevonva. Ebből könnyen megmagyarázható ama minden piperkőcznek sajátos hiúsága, és hajlandósága, hogy állva, vagy menés közben minden tükörben nézegetni szokta magát. A' mellett még ezen mirigyből szüntelen narancs, jaszmin, és kölni víz illatja ömledezett.

Az agynak legtöbb üredékei ugyan üresek voltak, de néhány még is különös tárgyakkal volt tele, p. o. szerelmes levelek töredékeivel, új divatképekkel, színházi jelentésekkel. Lafontaine, Clauren, és Scott Walter regényeiből (Román) némelly lapokkal, táncz-figurákkal, cigarrókkal, új bohózáti dalokkal, hazugságokkal, és semmit jelentő szóforgatásokkal, bizonyos alkalmaknál szükséges rejtvényekkel, ujságokkal, előmekegendő kised költeményekkel, adóssági árjegyzékekkel (Conto), szép leányok arcz-kepeikkel, kutyákkal és lovakkal, remek káromkodásokkal, és sündörködésekkel (Schmeichlereyen), édességekkel, esküvésekkel, és erősítményekkel (Betheuerungen).

Egy rendkívüles nagyságú és zománcz színű hézag szeszzenmü (gas-artig) anyaggal volt teljes; a' bonczoló azt állítá, hogy ez az esztelen-ség laknyája.

Mindegyik üredékből egy cső ment a' nyelvig, hol valamennyin egy köz csőbe szakadtak. — Nagy csudálkozásra volt méltó, hogy a' szívós

(záhe) és vastag bőr alatt, mely az arcot környékező, egy vér-ér se léteze; mellyből azt következtettük, hogy ezen rész a' pirulás tehetsége hiányával volt. Ellenben az orr közelében annyival több kis izmokat leltünk, mellyek arra szolgálhattak, hogy egy bizonyos gunyos orrfintorgatást, vagy szájugok félrehuzását, hozzanak elő, mihelyest a' főnek birtokosa vagy valamit visszaérte, vagy valamiről kérdezetlenül fennyen ítélgetett. Szemesebb vizsgálat után elnézdeztük, hogy a' szerelmi izmok (musculi amorii) a' sok csavarás és kacsingatás (Liebäugeln) által egészen haszonvetetlenek voltak; az emelő izom (musculus elevátor) azonban, mellynek használata a' szemnek ég felé emelhetéséből áll, nem is tetszett használniuk.

A' bonczoló nagyon sietni látszott, és azért legélesebb késével fordult a' kaczer szerelmes fejérrépnék egy ezüst kosárban fekvő szívéhez, hogy annak részeléséhez fogjon.

Ennek taglalása — mondá — a' legnehezebb feladat, mivel egy szívnek sincs annyi bolygó utja, és rejtek helye, mint a' kaczer személy szívének.

Legelőbb is a' szívhólyagot mutatá nekünk, mellyen több mint ezer nyilkarcolta sebecskéket láttunk, de mellyek csak a' legkülsőbb bőrt érinték. Egy nyilnak se vettük nyomait észre, hogy a' szív belsejébe hatott volna.

A' taglaló szemügyre vette ama vernyeges higanyt (Flüssigkeit) is, mely a' szívhólyagban szokott lenni, és — képzeli csak tisztelt olvasóim! — az minden tulajdonságaival birt azon kénesőnek, mellyel a' hév- és lég-mérők csóit megtölteni szoktuk, hogy az idő változásait, vagy a' levegő nyomását, és a' melegnek 's hidegnek különböző fokait (Grade) rajta megláthassuk.

A' gyógyász elbeszélé, hogy ő már próbát tett, és egy üveg-csőt e' higanyval megtölte olly hiedelemmel, hogy egy igen jeles időjósolt fog vele nyerni; de igen gyönyörködtetón csalatott-meg: mert a' cső nem mutatott idő-változást, hanem annál sokkal érdekesebbet, t. i. a' szobába lépő férfiaknak sorsát, rendjét, 's tulajdonságait. Ha egy duzs, és igen divatosan öltözött férjfi vagy deli betyár (Geck) lépett-be, akkor a' kaczerkodó szívhólyagi higany a' legmagosabb fokig emelkedett-fel: ellenben azonnal leereszkedett a' golyóba, ha egy ellenies tulajdonságú mutakozék. De mivel nem igen jártak emberek hozzám, végre annyira ment, hogy ha nyájasan nevetgeltem reá, azonnal emelkedett, ha pedig komolyan, mindjárt leereszkedett.

Most már a' szív taglalásához fogott a' bonczoló, de ez olly sikamlós és hideg vala (csuda! mert szép legény volt a' gyógyász), hogy kezéből, ámbátor szorosan tartá ujjai között, még is kisiklott, mint egy jég-göröngy, és vissza esett az ezüst kosárba, melly hiúságának inkább hizelkedett.

A' szív rostjai (Fasern) olly rendkívülesen szövődtek egymásba, hogy összezavarodott fonadékjok ama híres gordusi csomóhoz hasonlított. Könnyű volt megismerni, hogy ezen megrongált állapotja a' sok rendetlen mozgásoknak következése lehetett, mellyek között ezen szív a' szerelmeskedéstől lázként keresztül égett, és hidegült élete ostromoltatott. Még szemünkbe tűntek a' sok erek is, mellyek a' szívba szakadtak, 's belőle kiömldeztek, és még se volt egy is a' nyelvvel egybekötésben. Bizonyos jele, hogy birtokosnéja soha se beszélt szívéből. A' szívnek legtöbb idegei (Nerven) a' szemmel közösködtek.

A' szív belseje egy tömkeleghez (Labyrinth) hasonlita teljes redőkel, tekervényekkel, rejtekhelyekkel, és üregekkel; némelly részén már reves volt. Én kezembe vettem, és megijedtem meglepetésemben, hogy egy ilyen szív olly könnyű portéka lehet. Az egész izom nem nyomhatott fél latnál többet, és még is láthata az ember némellyikben a' számtalan lyukak közül áltárgyakat (Scheindinge) u. m. karpereket, gyűrűket, férjfi arczképeket, köntösöket, kalapokat, szalagokat, aranyokat, költeményeket, Rossini hangzatkákat, kacsingató gyémánt szikrákat 's t. e. f. — Kiváltképpen találtunk nagy sokaságú pontokat, és nyomokat a' nélkül, hogy megmagyarázhatnók. Azért kérdőre vetjük Eskulápunkat, ki meg is fejté mondván: „Azok a' pettyecskék nem más valamik, mint az ugy nevezett hatások, mellyeket szüntelen a' férj-

fiak okoztak benne, de olly könnyen sikamlottak tovább, mint a' legmulandóbb felleg-árnyak hegyeken és völgyeken.

Ámbár a' szív sajnálható állapotja és rész szerinti megromlása szerfeletti vala, még is olly merevények voltak maradványai, hogy mint fél-kóros (Halbinvalide) gyengéd tisztjét egész 60-dik esztendejéig folytathatta volna.

Most a' társaság egyik tagja esetleg (zufállig) a' piperész fejét ezen szív mellé tette, 's ime hasonszenvedőleg kezdé ez is mozogni egyszerre, és végre gőzölgő forrásba esett, melly egy uj gyuladást hagyta következtetni. — Mi nézők mind megijedtünk, és futásnak eredtünk. Az ajtónál olly nagy tolongás lett, hogy én egy asszonyságtól gyengéden lábamra tapodva — fájdalomban — felébredtem.

B. Apór Károly.

Simmeringi 3-dik 's 4-dik lóverseny. Majus 4-én a' 3-dik lófuttatás délután kétfertály kettőre kezdődött, 's véghez ment illy renddel. — I.) Egy billikom 100 arannyal belföldi nevelésű lovakra. A' beiratási pénzből 25 arany a' 2-dik lőé; többiben osztozott az elsővel. Főnyertes: Széchenyi Istv. gr. Lionel-je Nádasdy Tam. gr. Child Haroldja (2) és ugyan annak Fair Duchess-e (3) ellen. — II.) 280 arany ama lovaknak belföldi ivadékaikra, mellyek 1829 től fogva 14 aláíró által (20 arannyal) alapított tétel-versenynél (Sweepstakes) futottak. A' beiratási pénz 60 aranyig a' 2-dik lőé. Győzött Széchenyi Ist. gr. Ronda-ja Clam-Gallas gr. által nevezett Nádasdy Tam. gr. Caroline-ja (2) és Sándor gr. által nevezett Nádasdy T. gr. Miss Watton-ja (3) ellen. — III.) Tétel-verseny belföldi 3 éves lóra. 20 arany. Nyertes Hunyady Józsa. gr. Osmanja Nádasdy Tam. gr. Bug-Yargal-ja ellen. Liechtenstein Alajos és Friedrich herczegek, Károlyi Gy. Harrach Ferencz, Esterházy Mih. és Hunyady J. grófok bánatot (10 ar.) fizettek. — IV.) Handicap-verseny (az az: midőn a' lovak terhe már bebizonyított serénységök szerint határozottatik) 82 ar. Győztes: Széchenyi Ist. gr. Hirtellen-je Festetics Mikl. gr. Esmeralda-ja (2) és Liechtenstein Al. hg. Lucy-ja ellen. — V.) Tételverseny. 20 arany. Nyertes: Waldstein Józsa. gr. Haideeja Esterházy Mikl. gr. Baldoghja (2) és Zichy F. gr. Cedrik je ellen. — VI.) Poststakes (az az: nem sokkal futás előtt nevezett lovak versenye) 15 arany mindenik. Futhatott minden ló, kivévén az idomításra apr. 27-én állott angol tele vérű lovakat. Győzött: Liechtenstein Fer. hg. Jungfrau nevű lován Nádasdy Tam. gróf Ammy-je (2) és Liechtenstein Rud. hg. (ki Hunyady J. gr. helyett lovagolt) Slight of Hand-je (3) ellen. — Az idő nagyon kedvezett: uraságok számosan voltak; kik között a' bajor kir. örökös.

A' 4-dik 's utósó lófuttatás maj. 7-én három fertály egyre kezdődén végbe ment illy képpen. — I.) Küzdés billikoma, 140 arany értékű, 1832-től fogva Harrach Ferencz gr. birtokában. Kihívók voltak (mindenik 50 aranyat tévén-le) Hunyady J. és Széchenyi I. grófok. Győzött Széchenyi I. gr. Lionel-ja. Hunyady J. gr. Figarója (2) és Harrach Ferencz gr. Sourwayer-ja ellen. — II.) Ezüst kargyertya-tartó (Armleuchter), 120 ar. értékű; minden nem angol születésű lóra. Nyere Hunyady J. gr. Gildroy-ja Nádasdy T. gr. Fair Duchessa ellen. — III.) Arannyal ékesített ostor; minden tartományi lóra. Kivívta Nádasdy T. gr. Evelinája Esterházy M. gr. Queen-je ellen. — IV.) Tételverseny belföldi 3 éves lóra; 30 ar. Győzött Hunyady J. gr. Osmanja Festetics M. gr. Mery-je ellen. Nádasdy T. gr. Liechtenstein Al. hg. Széchenyi Ist. Károlyi Ist. és György grófok bánatot fizettek. — V.) Arany-díj (22 ar. értékű) berekesztő futásra. Nyertes: Hunyady J. gr. Osmanja Festetics M. gr. Meryje ellen. — VI.) Ur-lovagok futtatása (15 ar.) Győzött Waldstein gr. Liechtenstein Ágoston hg. ellen. — Az idő esős, néző kevés volt; fő uraságok közül Váza hg.

Szerkezi Róth Krepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.